

Biuletyn Tygodniowy CIZ

Biuletyn Centrum Informacyjnego Zakonów opracowywany przez zespół portalu internetowego www.zyciezakonne.pl i sekretariat Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich

11-17 grudnia 2012

51/2012 (198)

Wiadomość tygodnia

ECHA JASNOGÓRSKIEJ PROFANACJI

Oświadczenie Prezydium Konferencji Episkopatu Polski

Prezydium Konferencji Episkopatu Polski z niepokojem dostrzega pojawiające się w ostatnim czasie oznaki wrogości skierowanej przeciwko religii. Ich niedawnym, jakże bolesnym przejawem, była próba profanacji jasnogórskiego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej. Niepokój budzi brak szacunku dla tego świętego i czczonego nie tylko w Polsce, ale i na całym świecie wizerunku.

Takie postawy ukazują głębokie rozdarcie współczesnego człowieka i uprzedzenia wobec wartości chrześcijańskich. W jakiejś mierze nastawienia te są skutkiem niechęci wobec Kościoła katolickiego, duchowieństwa i w ogóle chrześcijaństwa. Właściwą odpowiedzią na te zjawiska jest modlitwa i duchowe wynagrodzenie. W związku z tym, w duchu solidarności z jasnogórską wspólnotą zakonną wyrażamy wdzięczność wszystkim tym, którzy z poczucia chrześcijańskiej miłości podejmują zadośćuczynienie za ten i inne akty braku szacunku wobec świętości.

Mamy nadzieję, że przeżywane dziś przez nas tak bolesnie sytuacje wpłyną na zmianę postaw tych, którzy zatracili poczucie szacunku wobec tego, co dla wielu jest święte.

Prezydium Konferencji Episkopatu Polski
† Józef Michalik
Przewodniczący KEP
† Wojciech Polak
Sekretarz Generalny KE
† Stanisław Gądecki
Zastępca Przewodniczącego KEP

Modlitwa w Archidiecezji Częstochowskiej

W liście do księży swojej Archidiecezji, abp Wacław Depo ogłosił niedzielę 16 grudnia dniem ekspiacji za akt profanacji dokonanej w Sanktuarium Jasnogórskim. Oto treść listu Metropolity:

Ojciec Święty Benedykt XVI w dniu 12 września tego roku mówił do nas słowa, które dzisiaj stały się bardzo aktualne: „Często w obliczu zła mamy poczucie, że nic nie jesteśmy w stanie zrobić, ale to właśnie nasza modlitwa jest pierwszą i najskuteczniejszą odpowiedzią jaką możemy dać i która umacnia nasz codzienny wysiłek, by chronić dobro.”

Dlatego, w związku z profanacją – próbą zniszczenia cudownego obrazu Najświętszej Maryi Panny Częstochowskiej w dniu 9 grudnia 2012 r., niniejszym zarządzą, aby Księża Proboszczowie i Rektorzy kościołów przeprowadzili nabożeństwo ekspiacyjne w niedzielę 16 grudnia br. po głównej Mszy świętej.

W trakcie nabożeństwa należy odmówić akt wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu NMP i odśpiewać suplikację. + Wacław Depo. Za: www.kuriaczestochowa.pl

Modlitwa ekspiacyjna w domach chrystusowców

Chrystusowcy włączyli się w modlitwę ekspiacyjną polskiego Kościoła za profanację i próbę zniszczenia cudownego wizerunku Matki Bożej na Jasnej Górze. W środę, 12 grudnia w Domu Głównym i Wyższym Seminarium Duchownym w Poznaniu, w domu nowicjackim w Mórkwie i w Domu Seniora w Puszczykowie odbyły się nabożeństwa wynagradzające. W Domu Głównym i seminarium nabożeństwo rozpoczęło się o godz. 20.00, poprowadził je ojciec duchowny naszego seminarium ks. Krzysztof Ośka. We wprowadzeniu do modlitwy wikariusz generalny ks. Krzysztof Grzelak mówił m.in., że nasza modlitwa jako chrystusowców jest potrzebna nie tylko ze względu na znaczenie, jakie jasnogórska ikona ma dla wszystkich wierzących Polaków, także tych przez wieki emigrujących z kraju,

którzy ten wizerunek zabierali ze sobą, ale także ze względu na miejsce, jakie Pani Częstochowska ma w naszym zgromadzeniu. Jej piękny wizerunek znajduje się w kaplicy Domu Głównego i w wielu innych domach, a misjonarze chrystusowcy wyjeżdżający do pracy wśród Polonii obok misyjnego krzyża otrzymują także jasnogórską ikonę.

Zgromadzeni w kaplicy księża, bracia zakonni i klerycy najpierw wysłuchali homilii wygłoszonej w niedzielę na Jasnej Górze podczas Mszy ekspiacyjnej przez o. Józefa Płatka, a następnie trwali przed Najświętszym Sakramentem i wobec obrazu Jasnogórskiej Pani na modlitwie ekspiacyjnej za zło, które coraz bardziej panoszy się w naszej Ojczyźnie. Nabożeństwo zakończyło się apelem jasnogórskim.

Za: www.chrystusowcy.pl

Odezwa Metropolity łódzkiego w sprawie aktu zbeszczeszczenia Cudownego Obrazu Matki Boskiej Jasnogórskiej

W drugą niedzielę Adwentu, 9 grudnia br., nazajutrz po Uroczystości Niepokalanego Poczęcia NMP, doszło do zbeszczeszczenia Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w sanktuarium na Jasnej Górze. Próbę zranienia oblicza Matki Bożej i Jej Syna nie można traktować wyłącznie w katego-

riach niekontrolowanej agresji czy aktu niewiary, bowiem ikona Czarnej Madonny jest świętym symbolem naszej wiary i narodowej tożsamości Polaków.

Miłość do Chrystusa i Jego Matki nakazuje nam przebaczać, ale nie możemy zapomnieć, że ten akt jest wyjątkowym i niespotykanym w historii tego świętego miejsca. Został on bowiem zrealizowany w czasach, które zdają się nie tylko zapominać o świętości i obecności Boga, ale przekraczają wszelkie granice Prawa Bożego i odniesień do Boga, posługując się językiem nienawiści.

Ojciec Święty Benedykt XVI w dniu 12 września tego roku nauczał, że „często w obliczu zła mamy poczucie, iż nic nie jesteśmy w stanie zrobić, ale to właśnie nasza modlitwa jest pierwszą i najskuteczniejszą odpowiedzią jaką możemy dać i która umacnia nasz codzienny wysiłek, by chronić dobro”. Pragniemy duchowo zjednoczyć się z Jasną Górą na modlitwie przebłagalnej wołającej o miłosierdzie nad grzesznikami zwłaszcza nad tymi, którzy próbują rozbić jedność Polaków w kraju i poza jego granicami. Dlatego w dzisiejszą niedzielę we wszystkich świątyniach Archidiecezji Łódzkiej, na zakończenie każdej Mszy Świętej, w tej intencji odmówiona zostanie litania do Matki Bożej i modlitwa papieża Leona XIII do świętego Michała

Archanioła. Niech to będzie naszym wspólnym wołaniem: Matko ulituj się nad nami i bądź z nami w każdy czas! Równocześnie ponawiam mój gorący apel zawarty w Liście czytany w kościołach w pierwszą Niedzielę Adwentu o modlitwę różańcową w intencji Kościoła i naszej Ojczyzny.

+ Marek Jędraszewski
Arcybiskup Metropolita Łódzki

Czasowe zamknięcie Kaplicy Cudownego Obrazu

Stosownie do ogłoszenia Kustosza sanktuarium jasnogórskiego uprzejmie informujemy, że w dniach od 17 grudnia do 21 grudnia (od poniedziałku do piątku włącznie) Kaplica Cudownego Obrazu Matki Bożej jest zamknięta ze względu na konieczność przeprowadzenia prac techniczno-konserwatorskich. Wszystkie Msze św. i nabożeństwa, łącznie z Apelem Jasnogórskim o godz. 21.00, są w tych dniach odprawiane w bazylice jasnogórskiej. W zakrystii jasnogórskiej wyłożona jest księga pielgrzymek parafialnych przyjeżdżających na Jasną Górę w intencjach ekspiacyjno-wynagradzających za profanację Cudownego Obrazu Matki Bożej Jasnogórskiej. Prosimy o wpisywanie do niej grup pielgrzymkowych.

Za: www.jasnagora.com

Wiadomości krajowe

Bernardyni świętowali jubileusz ogłoszenia patronem Warszawy bł. Władysława z Gielniowa

19 grudnia 1962 r. Papież Jan XXIII na prośbę kard. Stefana Wyszyńskiego z woli ludności Stolicy ogłosił bł. Władysława z Gielniowa (1440-1505) głównym patronem Warszawy. W Warszawie trwają uroczyste obchody tego jubileuszu oraz modlitwy o kanonizację tego franciszkańskiego błogosławionego.

W niedzielę 16 grudnia w kościele św. Anny o godz. 15ej miała miejsce uroczysta Eucharystia oraz modlitwa w kaplicy bł. Władysława, przy Jego relikwiach. Mszy świętej przewodniczył i homilię wygłosił o. biskup Damian Muskus OFM, biskup pomocniczy diecezji krakowskiej. W koncelebrze uczestniczyli ojcowie bernardyni oraz ks. Jacek Siekierski, rektor kościoła św. Anny.

Na uroczystości przybyło do Warszawy wielu przełożonych klasztorów i kustoszy sanktuariów, profesorów i studentów WSD OO. Bernardynów, z Ministrem Prowincjalnym Prowincji Niepokalanego Poczęcia N.M.P.: o. Jarosławem Kanią na czele.

W kazaniu o. bp. Muskus nawiązał do trwającego czasu oczekiwania na narodziny Jezusa – adwentu i przypomniał, że

mamy być gotowi na spotkanie z Jezusem. „Człowiek wierzący powinien przygotować się na spotkanie Jezusem. Liturgia słowa III niedzieli adwentu wskazuje na to, że Chrystus, chociaż odszedł, nie zostawił nas samych, nie porzucił nas, pozostał z nami duchowo i materialnie – pod postacią Ciała i Krwi” – mówił biskup Muskus.

Dalej kaznodzieja nawiązał do trwającego Roku Wiary i wskazał, że powinniśmy praktykować wiarę i przekazywać ją tym którym wiara jest obojętna. „Trzeba przypominać o Bogu, który jest pośród nas, gdyż niektórzy ludzie chcą zmarginalizować wiarę. Domagają się wolności, oczekując, że chrześcijanie zrezygnują z wiary, zasilając rzesze niewierzących” – tłumaczył hierarcha.

Bp Muskus nawiązał także do niedawnych profanacji rzeczy świętych dla nas i stwierdził, że szczególnie tutaj, przy boku bł.

Władysława, patrona stolicy możemy domagać się i głosić, że mamy prawo oczekiwać szacunku do wiary i świętych znaków, że dotknie sprawiedliwość tych, którzy profanują naszą świętość. „Mamy chlubić się naszą wiarą, historią, kulturą i tradycją, którą tworzyły całe pokolenia, zaś Bóg ma prawo do publicznej czci, nie tylko w świątyniach ale i w przestrzeni publicznej, a także cyberprzestrzeni” - nauczał o. biskup Muskus.

„Błogosławiony Władysław z Gielniowa, poeta, człowiek kultury przypomina nam, że wiara nie stoi w sprzeczności z rozumem. Może On być wzorem dla przełożonych Kościoła a także świeckich, którzy mają za zadanie zapewnić godne życie wszystkim ludziom” – tymi słowami zakończył homilię o. biskup o. Damian Muskus OFM.

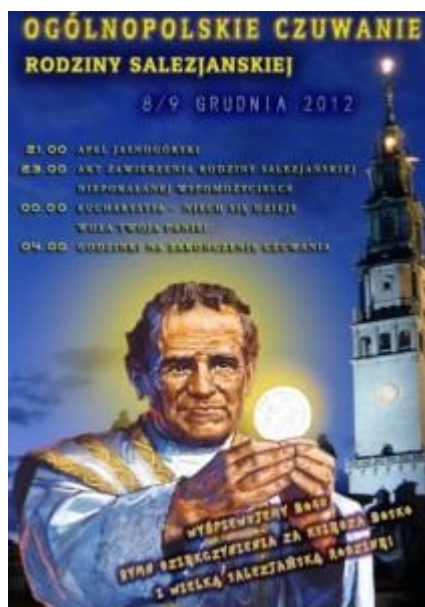
Po mszy świętej miała miejsce modlitwa w kaplicy bł. Władysława z Gielniowa. Splendoru uroczystości dodała schola studentów Uniwersytetu Muzycznego im. Fryderyka Chopina, wykonując piękne utwory muzyczne. Po mszy świętej miał miejsce koncert Adwentowy muzyki chóralnej i organowej Zespołu artystycznego Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina. Obecnie bł. Władysław z Gielniowa jest patronem drugorzędny Warszawy, głów-

ną patronką jest Matka Boska Łaskawa. W najbliższych dniach uroczystości będą miały miejsce w Katedrach św. Jana Chrzciciela oraz św. Floriana, zaś 19. grudnia ponownie w kościele św. Anny na Krakowskim Przedmieściu. *Anna Dziemska*

Salezjańskie czuwanie na Jasnej Górze

W Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, 8 grudnia, na Jasnej Górze odbyło się całonocne Ogólnopolskie czuwanie Rodziny Salezjańskiej. Do Sanktuarium Matki Bożej Królowej Polski w Częstochowie przybyli salezjanie, salezjanki, salezjanie współpracownicy, nowicjusze z Kopca, przedstawiciele różnych grup, młodzież oraz sympatycy Księdza Bosko.

Modlitewne spotkanie przed cudownym wizerunkiem Jasnogórskiej Pani rozpoczęło się o godz. 21.00 Apelem i było wyrazem naszej czci do Matki Bożej oraz miało wymiar dziękczynienia za Księdza Bosko i wielką Salezjańską Rodzinę.

Wielbiąc Niepokalanie Poczętą, dziękowaliśmy za charyzmat salezjański zrodzony pod Jej matczyną opieką i przewodnictwem. Ona była Mistrzynią Księdza Bosko, wskazała Mu pole działania wśród młodzieży oraz nieustannie prowadziła go i wspierała we wszystkich poczynaniach.

W naszych modlitwach prosiliśmy Maryję, by ożywiła naszą wiarę i pasję apostołską, zakotwicząc nas w wielkich kolumnach salezjańskiej duchowości i pedagogii. W roku przygotowania do obchodów Dwustulecia urodzin Księdza Bosko, zawierzyliśmy się Jej i prosiliśmy, aby nie przestała nam błogosławić i otaczać Swą przemożną opieką. Czuwanie było też okazją do głębszego przeżycia sakramentu pokuty.

O północy uczestniczyliśmy we Mszy Świętej. Konferencję i homilię podczas

Mszy Świętej wygłosił ks. Dariusz Szyszka SDB – mistrz salezjańskiego nowicjatu w Kopcu. W swoim słowie stwierdził m.in., iż religia bez Maryi nie jest religią chrześcijańską. Matka Boża, żywa i obecna pośród nas, jest prawdziwą nauczycielką wiary, uczy nas być współpracownikami Boga i autentycznymi uczniami Jezusa Chrystusa oraz pełnymi pasji apostołami. Ona pomaga nam być świętymi. Bóg uczynił Maryję kanałem Swej łaski.

Po Eucharystii nastąpiło wystawienie Najświętszego Sakramentu. Czas wspólnego trwania przy Chrystusie był dla nas okazją do refleksji nad naszym dotychczasowym życiem i powołaniem oraz sposobnością do dawania mocnego i skutecznego świadectwa w stawianiu czoła wielkim wyzwaniom naszych czasów.

Czuwanie zakończyło się o godz. 4.30 odśpiewaniem Godzinek ku czci Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Za: www.salezjanie.pl

Forum Społeczne Michała Archanioła o wyzwaniach dla Kościoła

W Instytucie Statystyki Kościoła Katolickiego 10 grudnia 2012 odbyło się kolejne spotkanie Forum Społecznego Michała Archanioła. Tematem spotkania była aktualna sytuacja społeczna w Polsce.

Uczestnicy Forum Społecznego zwrócili przede wszystkim uwagę na fakt, że Kościół katolicki w Polsce jest przedmiotem wielu ataków w przestrzeni publicznej. Podczas gdy w czasach komunizmu dostrzegalny był antyklerykalizm ludowy – oddolny, obecnie obserwuje się w Polsce nową formę antyklerykalizmu – odgórnego, instytucjonalnego. Jakość relacji państwo-Kościół w wielu aspektach przypomina tę, która istniała w Polsce latach '50 i '60 XX wieku.

Wiąże się to nierzadko z faktem, że sposób stosowanej w mediach narracji na temat Kościoła oraz stosowane kategorie socjologiczne są nietrafne oraz nieprecyzyjne. W takiej sytuacji nieuzasadnione jest domaganie się powrotu do sposobu komunikacji w obrębie Kościoła, jaki istniał za czasów prymasa Wyszyńskiego.

Ponadto przedmiotem dyskusji Forum była katastrofa demograficzna, w obliczu której staje polskie społeczeństwo. Zerwana została ciągłość pomiędzy potencjałem demograficznym a ekonomicznym naszego kraju. Powodem niskiej dzietności jest w dużej mierze trudna sytuacja ekonomiczna młodych ludzi. Ponadto obserwuje się lęk przed odpowiedzialnością, co prowadzi do „epidemii konkubinatu”.

W obliczu takich zagrożeń Kościół w Polsce stoi przed wyzwaniem otwartego oraz zrozumiałego komunikowania katolickiej nauki społecznej w debacie publicznej. Komunikowanie podstawowych zasad katolickiej nauki społecznej może skutec-

nie odbywać się obecnie poprzez funkcjonowanie wielu ośrodków intelektualnych oraz niezależnych katolickich mediów. Obrona katolickich wartości wymaga ujawniania środowisk wyrażających się z nienawiścią na temat Kościoła oraz chrześcijaństwa. W tym kontekście uczestnicy Forum zwrócili uwagę na listy pasterskie bp. Piotra Libery do wiernych swojej diecezji, jako przykład skutecznego komunikowania zasad i wartości chrześcijańskich. Niezależnie od tego rodzi się potrzeba przemyślenia – w obrębie Kościoła w Polsce i w oparciu o zasady katolickiej nauki społecznej – miejsca Kościoła we współczesnym społeczeństwie polskim.

Ponadto nowy temat roku duszpasterskiego zwraca uwagę na potrzebę edukacji elit nie tylko w katolickich szkołach, uniwersytetach ale również parafiach. Nadal przed Kościołem w Polsce stoi zadanie aktywizacji świeckich do partycypacji w życiu parafialnym oraz społecznym.

Ks. Wojciech Sadłoń SAC

Werbista i oblat wśród laureatów Nagrody Św. Brata Alberta

O. prof. Piotr Nawrot SVD, znawca i propagator muzyki ludów południowoamerykańskich, pracujący na Syberii o. Karol Lipiński OMI oraz Gnieźnieńskie Stowarzyszenie Miłosierdzia im. św. Wincentego a Paulo są wśród tegorocznych laureatów 37. edycji nagrody im. św. Brata Alberta Adama Chmielowskiego.

Uroczystość wręczenia nagrody, ufundowanej przez Unię Chrześcijańsko-Społeczną i Ars Christiana odbyła się dziś w Warszawie.

Werbista ks. prof. Piotr Nawrot SVD, który od lat jest misjonarzem w Boliwii, został wyróżniony za rozpowszechnienie muzyki Indian, wśród których pracuje. To on ocalił od zapomnienia i przekazał światu ich bogaty dorobek. Odbierając nagrodę opowiedział, że chyba najtrudniejszym egzaminem, jaki zdawał w życiu, była kilkugodzinna rozmowa ze starszą plemienną, którą musiał przekonać, że zna Boga i kocha i szanuje indiańską kulturę. Widocznie wypadł dobrze, gdyż kacyk zdecydował, że może mu powierzyć dziedzictwo muzyczne swoich przodków.

Ojciec Karol Lipiński OMI nie odebrał osobiście nagrody za działalność ekume-

niczną, gdyż pracuje w Wierszynie koło Irkucka na Syberii. Wcześniej był kustoszem i proboszczem w Kodniu i na Świętym Krzyżu, gdzie rozwijał działalność ekumeniczną i organizował spotkania dla młodzieży z Kościołów chrześcijańskich. W późnym wieku, gdyż ma ponad 70 lat, zdecydował się wyjechać jako duszpasterz na Syberię.

Gnieźnieńskie Stowarzyszenie Miłosierdzia św. Wincentego a Paulo zostało nagrodzone za pomoc cierpiącym i ubogim. Powstało z inspiracji znanej w Wielkopolsce szarytki s. Felicji Sieradzkiej, liczy 30 osób (średnia ich wieku to 70 lat). Energetyczne starsze panie codziennie przygotowują śniadania i obiady dla 100 osób, obchody Bożego Narodzenia i Wielkanocy, co roku kolonie letnie dla 50 dzieci. Mówią o nich, że są „rzemieślnikami dyskretnego miłosierdzia”. (...)

Nagroda św. Brata Alberta Adama Chmielowskiego przyznawana jest przez Unię Chrześcijańsko-Społeczną i Ars Christiana od 1976 r. Laureaci otrzymują ją za promowanie wartości chrześcijańskich, humanistycznych, w kulturze, sztuce, życiu społecznym, ruchu ekumenicznym, działalności charytatywnej. KAI

O. Józef Łągwa SJ odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski

W świątyni Ojców Jezuitów w Łodzi opracowana została uroczysta msza święta w intencji ofiar komunistycznego reżimu koncelebrowana przez duszpasterzy ludzi pracy. Liturgii przewodniczył ks. prałat Zbigniew Tracz, a kazanie wygłosił ks. infułat Andrzej Dąbrowski.

W celebrze uczestniczyli m.in. wojewoda łódzki Jolanta Chelmińska, wicemarszałek Marcin Bugajski, wiceprezydenci Łodzi: Marek Cieślak i Krzysztof Piątkowski.

Przed Eucharystią wojewoda łódzki działając w imieniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego odznaczyła o. Józefa Łągwę SJ Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski. O dokonaniach Ojca Józefa jako kapłana niezłomnego, patrioty, człowieka zawsze spieszącego z pomocą, o otwartym sercu i wyciągniętych dłoniach mówił przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Waldemar Krenc. Za: www.jezuici.pl

Dominikańskie początki w Katowicach

Dominikanie z otwartego kilka miesięcy temu klasztoru w Katowicach namówili swoich parafian, żeby wspólnie z nimi odmawiali modlitwę brewiarzową. Codziennie po wieczornej mszy świętej w kościele Przemienienia Pańskiego zakonnicy zapraszają wiernych na nieszpory, podczas których odmawiają razem Liturgię Godzin.

By ułatwić parafianom praktykowanie tej modlitwy, dominikanie zakupili dla nich brewiarze.

„Po przyjeździe do Katowic nie mieliśmy jeszcze klasztornej kaplicy, pomyśleliśmy więc, że Liturgię Godzin będziemy odmawiać razem z wiernymi w kościele. Nie nagłañnialiśmy tego w jakiś specjalny sposób, zaledwie zaprosiliśmy uczestników wieczornej mszy, by – jeśli mogą – pozostali w kościele i razem z nami odmówili nieszpory. I tak już zostało. W tej chwili wierni z pamięci recytują antyfony »Salve Regina« czy »O lumen Ecclesiae« – opowiada o. Piotr Ciuba z dominikańskiego klasztoru w Katowicach.

„Cieszymy się bardzo, że mamy możliwość odmawiania brewiarza z tymi, którzy przychodzą do naszego kościoła. Jeszcze się nie zdarzyło, byśmy na modlitwie zostali sami w kościele, za to często brakuje brewiarzy dla każdego” – dodaje o. Ciuba. O odnowę wspólnej modlitwy brewiarzowej w intencji rozpoczętego 25 listopada II Synodu Archidiecezji Katowickiej zaapelował w tych dniach do księży swojej diecezji metropolita górnośląski, abp Wiktor Skworc.

„Nasza wewnętrzna przemiana powinna wyrażać się w odnowie życia modlitwy, zwłaszcza modlitwy brewiarzowej. Dlatego, u progu synodu, gorąco zachęcam wszystkich księży, tworzących prezbiterium Kościoła katowickiego, do wspólnego celebrowania Liturgii Godzin” – napisał w liście do księży abp Skworc.

Katowiccy dominikanie do swojej klasztornej kaplicy wnieśli niedawno dębowy ołtarz, przy którym wspólnie będą odmawiać w ramach Liturgii Godzin jutrznię oraz modlitwę południową.

Za: www.dominikanie.pl

Benedyktyński mnich odznaczony za działalność opozycyjną

W 31. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego prezydent Bronisław Komorowski odznaczył ponad 40 działaczy dawnej opozycji. Jednym z uhonorowanych został mnich tyński o. Włodzimierz Zatorski. Na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej otrzymał z rąk Prezydenta RP Krzyż Wolności i Solidarności.

O. Włodzimierz Zatorski OSB urodził się w Czechowicach-Dziedzicach. Do klasztoru wstąpił w roku 1980 po ukończeniu fizyki na Uniwersytecie Jagiellońskim. Pierwsze śluby złożył w 1981 r., święcenia kapłańskie przyjął w 1987 r. Założyciel i do roku 2007 dyrektor wydawnictwa Tyniec. W latach 2005–2009 przeor klasztoru, w latach 2002–2009 prefekt oblatów święckich. Następny rok spędził w pustelni na Mazurach oraz w klasztorze benedyktyńskim Dormitio w Jerozolimie.

Obecnie jest magistrem nowicjatu i junioratu w Opactwie w Tyńcu. Autor książek o tematyce duchowej, między innymi: Przebaczenie, Otworzyć serce, Dar sumienia, Milczeć, aby usłyszeć, Droga człowieka

Za: www.tyniec.benedyktyni.pl

W Stargardzie koncert na rzecz katolików w Kazachstanie

W II niedzielę Adwentu, 9 grudnia – w dzień modlitwy i pomocy materialnej Kościołowi na Wschodzie – w parafii pw. Chrystusa Króla Wszechświata w Stargardzie Szczecińskim odbył się koncert charytatywny na rzecz Polaków w Kazachstanie. Inicjatorami wydarzenia byli ks. proboszcz Tadeusz Kłapkowski TChr, ks. Tomasz Dzida TChr oraz pani Maria Pyra.

Pomysł zrodził się, gdy posługujący w parafii kazachskiej w Jasnej Polanie chrystusowiec pochodzący ze stargardzkiej parafii Chrystusa Króla, ks. Krzysztof Kicka przebywał na urlopie w Polsce. Opowiadał o problemach i potrzebach polskich Kazachów, o codziennym życiu i trudach. Mówił, że wielu z nich nie zna już języka polskiego, że potrzebne są książki, że czeka na wolontariuszy – nauczycieli. Potrzeb jest bardzo wiele, środków – bardzo mało. To wszystko sprawiło, że zebrała się grupa ludzi, która postanowiła pomóc.

W koncercie wzięły udział dwa zespoły: Boże Świąteczka z parafii Chrystusa Króla Wszechświata oraz chór Cantore Gospel pod dyrygenturą pani Marii Pyry. Nie można powiedzieć, że w kościele były tłumy. Widocznie jednak przyszli ci, którzy rozumieją, czym jest bycie poza ojczyzną. Być może byli wśród nich także ci, których los jest związany z tamtymi ziemiami: Kazachstanem, Syberią, bo zostały tam groby ich bliskich. Wywieziono tam przecież tak wielu Polaków. Wielu z nich nigdy stamtąd nie wróciło.

Ks. Tomasz Dzida SChr poprowadził koncert prezentując zdjęcia z Jasnej Polany, opowiadając ciekawostki związane z tamtą ziemią. Wśród widzów obecna była także bardzo wzruszona mama księdza Krzysztofa – pani Wanda Kicka.

Koncert miał charakter charytatywny. Zebrane pieniądze zostaną przesłane do Kazachstanu, by ksiądz Krzysztof mógł na święta podarować swoim dzieciom choćby małe prezenty. Zarówno biorący udział w koncercie: dzieci z Bożych Świątełek oraz gospel, jak i przybyli na koncert – mimo wielkiej śnieżycy i chłodu – widzowie zrobili coś wielkiego: podzielili się sercem z innymi ludźmi, którzy są tak daleko, a jednocześnie tak blisko, którzy są jak i my Polakami, choć rzadko już znają polski język, wśród których – gdyby inaczej potoczyły się losy naszych rodzin – my także moglibyśmy żyć. Za: www.chrystusowcy.pl

Szmal i Bielecki w salezjańskiej szkole

W czwartek, 13 grudnia, w Szkołach Salezjańskich im. Ks. Bosko w Łodzi odbyło się spotkanie z dwoma zawodnikami piłki ręcznej kadry narodowej – Karolem Bieleckim oraz Sławomirem Szmalem.

Spotkanie doszło do skutku dzięki pomocy krajowego duszpasterza sportowców, ks.

Edwarda Plenia. Pomimo, iż było to spotkanie dla chętnych, to zjawilo się na nim bardzo wiele zainteresowanych osób. Przyszli nie tylko uczniowie, ale także pracownicy szkoły.

Nasi goście opowiadali o swoich początkach z piłką ręczną, sukcesach, jakie odnieśli oraz o przeciwnościach losu, na które napotkali na swojej drodze. Uczniowie chętnie zadawali pytania. Wiele emocji wzbudziła wypowiedź Kamila Bieleckiego dotycząca kontuzji oka, jaką odniósł w 2010 roku oraz tego, jak sobie z tym poradził. Po serii pytań przyszedł czas na autografy i zdjęcia, a także na osobiste pytania do piłkarzy. Wszyscy świetnie się bawili i choć spotkanie było krótkie, wzbudzające w nas lekki niedosyt, mamy nadzieję, że za jakiś czas będziemy mieli możliwość ponownego spotkania z zawodnikami kadry narodowej. *Bartosz Radoszewski*

Za: www.salezianie.pl

Rozmowa tygodnia

JASNA GÓRA MIEJSCEM NASZEGO POWRACANIA DO BOGA

Rozmowa ks. Piotra Zaborskiego, Dyrektora Katolickiego Radia Fiat z Metropolitą Częstochowskim abp Wacławem Depo dzień po próbie zniszczenia Cudownego Obrazu na Jasnej Górze

Ks. Piotr Zaborski: Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus! Wiadomość o ręce szaleńca, który chciał znieważać, zbezczeszczyć Cudowny Obraz w Kaplicy Matki Bożej na Jasnej Górze zastała Księdza Arcybiskupa w drodze do Jarosławia...

Abp Wacław Depo: Otrzymałem pierwszy komunikat od ojca generała Łyzdora Matyszewskiego o tym akcie wandalizmu i świętokradztwa. Zarządziliśmy, żeby Kaplica była zamknięta aż do godzin południowych, następnie cała wspólnota Ojców Paulinów o godzinie 12-tej zbierała się na modlitwę ekspiacyjną, żeby w ten sposób odpowiedzieć modlitwą, prosząc Boga o łaskę zmiłowania się nad nami a jednocześnie, żebyśmy tym aktem modlitwy dali znać wszystkim innym i zaprosili ich do podobnych aktów modlitwy.

Ks. P.Z.: Pierwsze słowa Księdza Arcybiskupa to była więź duchowa i modlitewna zarówno z Ojcami Paulinami jak i z tymi wszystkim, którzy przybywali na Jasną Górę i łączyli się duchowo z tym miejscem. Modlitwa przy Krzyżu i relikwiach bł. Jana Pawła II.

Abp Wacław Depo: Przyjąłem to zaproszenie księdza arcybiskupa Józefa Michalika na zakończenie peregrynacji zarówno Krzyża Papieskiego jak i relikwii krwi bł. Jana Pawła II i cieszyłem się, że zaraz po pięknych uroczystościach Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny i przyjęcia mnie do konfraterni Zakonu Paulinów,

że mogłem stanąć wobec tych konkretnych znaków wiary i zawierzenia Bogu bł. Jana Pawła II żeby modlić się za naszą Ojczyznę, za naszą archidiecezję. I tym samym już w tę modlitwę wniosłem ten bolesny cios, który odbieramy wszyscy, którzy mamy w sercu sprawy sprawy wiary i narodu.

Ks. P.Z.: Wczoraj na zakończenie Apelu Jasnogórskiego, który był wielką modlitwą ekspiacyjną, pamiętam słowa Ojca Przeora, który mówił: "Dziś rano ręka szaleńca rzuciła w stronę Obrazu farbę, która miała zniszczyć oblicze naszej umiłowanej Matki i Królowej. Szeństwo bez granic! Nikt nie jest przecież w stanie zniszczyć w nas Twojego oblicza, Matko". Na zakończenie Apelu Ksiądz Arcybiskup powiedział "Prosimy by łaska przewyciężała wszystko. Maryjo czuwaj nad nami wszystkimi, byśmy nie zagubili się na drogach do Twojego Syna". Ufa Ksiądz Arcybiskup, że z tego grzechu Pan Bóg wyprowadzi łaskę?

Abp Wacław Depo: Tylko Bóg może w ten sposób uczynić, że tak jak z pierwszego grzechu wyszła proto ewangelia, kiedy obiecał wprowadzić nieprzyjaźń pomiędzy potomstwo szatana i jego zamysły poprzez dar swojego Syna, poprzez Niepokalaną Maryję i to dzisiaj odczytujemy w całej historii zbawienia. Również ufam, że to miejsce, którym jest dla nas Jasna Góra jako źródło łaski, źródło naszej przemiany, nawrócenia, poprzez ten bolesny akt ma za zadanie stawać się coraz bardziej głę-

bokim i świadomym miejscem naszego powracania do Boga. Żeby obudzić sumienia o łasce Bożej, która jest potężniejsza od jakiegokolwiek zniewolenia, naszego grzechu czy śmierci. Dlatego ufam, że łaska Boża będzie potężniejsza od wszystkiego.

Ks. P.Z.: Pierwsze godziny pokazały, że częstochowianie przypomnieli sobie swoją tożsamość, tożsamość miasta maryjnego, duchowej stolicy Polski.

Abp Wacław Depo: Myślę, że oni nigdy nie zapomnieli, tylko tak jak mówiła wczoraj modlitwa kolekty mszalnej, że troski doczesne i tego świata nieraz przysłaniają nam wymiar nadprzyrodzony, że zaczynamy się dopiero pytać o cel naszego życia, kiedy przychodzą sytuacje bolesne czy tragiczne. Tak nieraz jest przy śmierci naszych najbliższych. I wtedy to nasze powracanie do Boga wydaje się być czymś naturalnym. A tutaj chodzi o to – jak mówił poeta Roman Brandstetter – żeby nasze chrześcijaństwo było chrześcijaństwem dni powszednich. To znaczy, żebyśmy wybierali Chrystusa na co dzień. Poprzez nasze wybory zarówno w rodzinie, czy w zakładach pracy, gdziekolwiek się znajdujemy. I w tym zadaniu Maryja nam pomaga od pokoleń. I dlatego Częstochowa musi zawsze mieć świadomość, że nie jest tylko obdarowana ale jest zobowiązana do dawania świadectwa.

Ks. P.Z.: Ksiądz Arcybiskup wczoraj po-

wiedział, że modli się za wszystkich dopuszczających się wszelkich aktów wandalizmu religijnego, świętokradstwa, uważając, że te osoby są z jednej strony sprawcami, z drugiej ofiarami skrzętnie prowadzonej manipulacji antyreligijnej, a czasami ludźmi pogubionymi, którym należy pomóc.

Abp Wacław Depo: Tutaj pięknym przykładem jest dla nas bł. Jan Paweł II, który nigdy nie wchodził w głębie, żeby wyjaśnić tajemnicę zamachu na swoją osobę, ale po odzyskaniu przytomności, po powrocie do zdrowia już mówił o tym, że przebaczył bratu, który do niego strzelał. To jest dla nas zadanie, które wynika z ewangelii, że nawet wobec ludzi, którzy są przeciwni wierze nie jesteśmy zmuszeni do jakiegoś ostrego ataku na tę osobę, wprost odwrotnie. Trzeba nam się modlić, żeby Bóg przemienił serca tych, którzy są zamknięci na Jego łaskę. I w tym duchu wypowiadałem to słowo nadziei.

Ks. P.Z.: Z Arcybiskupem częstochowskim jednoczą się jego wierni, z metropolitą jednoczą się biskupi z diecezji sufragalnych.

Abp Wacław Depo: Mam bardzo piękne dowody od braci w biskupstwie z całej Polski, którzy proszą mnie żeby akty jedności w modlitwie solidarności w tym bólu przesyłać naszym ludziom, którzy będą się gromadzić w tych dniach na modlitwie.

Ks. P.Z.: Jutro Czuwanie Archidiecezji Częstochowskiej przyjadą także wierni z diecezji radomskiej, sosnowieckiej, którzy staną przed obliczem Maryi, Królowej Polski aby prosić Ją, przebłagać aby Jej wynagrodzić wszelkie krzywdy. Ksiądz Arcybiskup będzie przewodniczył tej modlitwie będzie to wielka modlitwa ekspiacyjna Kościoła częstochowskiego, ale także całego Kościoła w Polsce.

Abp Wacław Depo: Przeżywając adwent zawsze podkreślamy czas radosnego oczekiwania i w tę tradycję adwentową wpisują się nasze roraty wpisują się także nasze spotkania w różnych kręgach, stowarzyszeń czy ruchów apostołskich a tutaj w tegoroczny adwent wpisują się również modlitwa pokutna ekspiacyjna a więc przebłaganie Boga za ten konkretny grzech, ale rozumiemy, że ten grzech tylko nas sprowokował do tego, żeby umieć umiejętnie przyznać się do własnych grzechów do własnych słabości i prosić Boga o przebłaganie. Dlatego, że bez tej przemiany nie będzie prawdziwych Świąt nie będzie przyjęcia Chrystusa do naszych wspólnot po to, żeby żyć Jego łaską na nowo i żeby wtedy być ludźmi przyszłości i to tej przyszłości, która należy i jest w rękę Boga.

Ks. P.Z.: Nie szukamy winnych całej sprawy w tej naszej rozmowie, ale chcemy spojrzeć także na całą sytuację jaka w tej

chwili jest kreowana przez media przez niektóre media przez niektóre ugrupowania polityczne w Polsce wokół kościoła, wokół kapłanów, jaka to jest sytuacja?

Abp Wacław Depo: O tym decyduje wolność każdego człowieka i byłoby nierealne spojrzenie nawet na naszą polską rzeczywistość i to Roku Pańskiego 2012r. żebyśmy widzieli Polskę tylko jako katolicką w pełni wierną Panu Bogu i jego przykazaniom. Nie mamy wszystkich ludzi ogarniętych prawdą Chrystusową i łaską Chrystusową bo dokonują takich wyborów, i tutaj trzeba powiedzieć, że chcemy im zaproponować nie jakieś konfrontacyjne spotkania, ale żeby umieli przyjąć i uznać nasze prawa wolności religijnej i wypowiedania się publicznego na temat wiary a nie spychania naszej wiary do sprawy prywatnej do jakiegoś zamknięcia się w jakieś religijne getto czy muzeum, skansen religijny. Chcę podkreślić i zaprosić wszystkich do tej przestrzeni zarówno prawdy jak i modlitwy.

Ks. P.Z.: Ksiądz Arcybiskup Wacław Depo, metropolita częstochowski był naszym gościem. Bardzo dziękuje za rozmowę.

Abp Wacław Depo: Dziękuję serdecznie za wszystkie gesty i znaki solidarności zwłaszcza w tych dniach, które boleśnie przeżywamy. Za: www.jasnagora.com

Wiadomości zagraniczne

Dominikanie znów mają klasztor we Lwowie

Po 66 latach przerwy Zakon Braci Kaznodziejów ponownie otworzył klasztor we Lwowie, gdzie dominikanie byli obecni od XIII wieku.

Nowy dom zakonny otwarto w uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Znajduje się on w mieszkaniu przy ulicy Krywonosa z centrum miasta. Jego przełożonym został mianowany o. Jakub Gonciarz, który wraz z o. Mikołajem Łuczokiem już ponad dwa lata posługiwał wiernym we Lwowie.

8 grudnia we lwowskim klasztorze zgromadziło się kilkunastu braci reprezentujących wszystkie klasztory dominikańskie w Rosji i na Ukrainie. Głównym punktem uroczystości była Msza święta w kościele Matki Bożej Gromnicznej, której przewodniczył biskup pomocniczy archidiecezji lwowskiej, Leon Mały.

W kazaniu przełożony Polskiej Prowincji Dominikanów, o. Krzysztof Popławski nazwał otwarcie nowego klasztoru „powrotem do domu”. O. Popławski wspominał też o napisie, jaki znajduje się na dawnym dominikańskim kościele we Lwowie: „Soli Deo honor et gloria” (Samemu Bogu cześć

i chwała). Powiedział, że należy rozumieć te słowa jako znak nadziei. Nawiązując zaś do wezwania klasztoru: „Najświętszego Ciała Chrystusa” zaznaczył, że zaprasza ono „do adoracji i głoszenia Tego, którego się adoruje”.

Do świątyni Matki Bożej Gromnicznej przybyli licznie świeccy oraz przedstawiciele żeńskich i męskich zgromadzeń zakonnych. Po Mszy uczestnicy uroczystości zostali poczęstowani wyśmienitym bigosem oraz mogli przy kawie i ciastach wspólnie spędzić czas w sali Rosena, w której na co dzień odbywają się spotkania lwowskiego Duszpasterstwa Akademickiego.

Po południu dominikanie odwiedzili Cmentarz Łyczakowski, by pomodlić się za braci spoczywających w tamtejszym grobowcu. Potem odwiedzili Muzeum Historii Religii, znajdujące się w dawnym dominikańskim klasztorze Bożego Ciała. Świętowanie zakończyły gregoriańskie nieszpory w greckokatolickiej cerkwi pod wezwaniem Przenajświętszej Eucharystii, która kiedyś była głównym kościołem dominikanów we Lwowie.

Przyjmuje się, że dominikanie po raz pierwszy zamieszkali na stałe w mieście Lwa w 1270 roku. W ciągu wieków wybudowali dwa duże klasztory. Jeden, w samym centrum miasta, pod wezwaniem Najświętszego Ciała Chrystusa istniał do maja 1946 roku kiedy władze sowieckie zmusiły ich do opuszczenia miasta. Drugi, nieco na uboczu, pod wezwaniem św. Marii Magdaleny, Patronki Zakonu, został zamknięty w czasie kasaty józefińskiej w XVIII wieku.

Do ponownego przybycia dominikanów do Lwowa w ogromnym stopniu przyczynił się obecny metropolita lwowski, abp Mieczysław Mokrzycki, który w 2010 roku zaprosił braci kaznodziejów do stolicy archidiecezji, aby podjęli posługę wśród studentów. Przez minione dwa lata troszczył się także

o utrzymanie braci, którzy tymczasowo zamieszkali w Seminarium Duchownym w Brzuchowicach, oraz w istotny sposób pomógł w zakupie mieszkania, które obecnie służy braciom za klasztor.

W przeddzień uroczystości odnowienia domu zakonnego wikariusz Wikariatu Generalnego Dominikanów Rosji i Ukrainy, o. Maciej Rusiecki spotkał się z abp. Mokrzyckim, aby podzielić się radością z otwarcia nowego klasztoru i podziękować za wszelką życzliwość.

Zakup mieszkania, w którym obecnie znajduje się klasztor, był możliwy wyłącznie dzięki finansowej pomocy Polskiej Prowincji Dominikanów. Ważną rolę odegrało również tysiące ludzi dobrej woli, którzy przez ofiary materialne i modlitwę wspierali to dzieło. Wielu z nich odpowiedziało na akcję „Prześlij Piątkę – dominikanie we Lwowie” i poprzez regularne wpłaty na konto pomagali wyposażać klasztor oraz finansować działalność duszpasterską braci kaznodziejów.

Od samego początku, a więc od września 2010 roku, priorytetem w działalności lwowskich dominikanów jest Duszpasterstwo Akademickie. Zajmują się oni także codzienną posługą w wynajmowanym od wspólnoty greckokatolickiej kościele Matki Bożej Gromnicznej.

Tutejsi dominikanie prowadzą także rekolekcje, głoszą konferencje, organizują spotkania formacyjno-modlitewne dla kapłanów i osób konsekrowanych. Z troską pielęgnują modlitwę różańcową, szczególnie poprzez nabożeństwa fatimskie. Angażują się w działalność ewangelizacyjną, a także służą jako spowiednicy i kierownicy duchowi. Za: www.dominikanie.pl

Włoscy zakonnicy o nowej ewangelizacji

Pozostając w kręgu tematycznym XIII synodu biskupów, Włoska Konferencja Wyższych Przełożonych, zgromadzona w dniach 5-9 listopada 2012, obrala jako temat studium i refleksji: „Czas nowej ewangelizacji: odpowiedzialność zakonników”.

We wprowadzeniu do obrad Sekretarz Generalny, br. Fidenzo Volpi OFM Cap, podzielił temat na cztery części. Podkreślają one znaczenie użycia określenia „nowa ewangelizacja” w odniesieniu do języka, metodologii i odrodzonego entuzjazmu, które byłyby w stanie tworzyć *res nova* dla autentycznej głoszenia Dobrej Nowiny, poruszającego całe ludzkie doświadczenie. Przełożeni postawili na pierwszym miejscu odpowiedzialność zgromadzeń zakonnych, które poprzez działalność w

dziedzinie edukacji, służby zdrowia, opieki duszpasterskiej i dzieł miłosierdzia wyrażają misję specyficzną dla swojego charyzmatu. Misja ta jest znakiem ewangelicznej rzeczywistości w świecie. Wyraża się ona także poprzez laboratoria skutecznego działania i świadectwo chrześcijańskie.

Podczas obrad podejmowano tematy zawarte w *Instrumentum laboris*, w szczególności pierwsze głoszenie misyjne, drogę wtajemniczenia chrześcijańskiego, katechumenat pochrzcielny i sakrament bierzmowania. Katecheza, wychowanie, odpowiedź na szeroką potrzebę i niedobór zdrowych relacji w rodzinie i w szkole, pozostają priorytetami odnowionej działalności duszpasterskiej, którą zgromadzenia zakonne wykonują w Kościele.

W spotkaniu uczestniczył także Minister Generalny Zakonu Kapucynów, br. Mauro Jöhri, który podzielił się swoimi wrażeniami z synodu, w szczególności na temat wkładu życia zakonnego w nową ewangelizację. Według br. Mauro, „Synod potwierdził dobro struktury kościelnej, polecając jednak jej wzmocnienie przez nowe formy duszpasterskie. Podkreślono jeszcze bardziej znaczenie parafii i sakramentów, ze szczególnym wskazaniem na sakrament pojednania. Tym, co przede wszystkim musi leżeć u podstaw nowej ewangelizacji jest pokora i świadomość, że Kościół codziennie traci wiernych. Wystarczy wspomnieć na przykład o niektórych częściach Francji, które dzisiaj są dalekie od chrześcijaństwa. (...) Prawdziwym wyzwaniem dla wspólnoty kościelnej”, kontynuował Minister Generalny, „jest przejście od słów do konkretów i staranie się, by po licznych dyskusjach nowa ewangelizacja nie stała się martwą i szybko zapomnianą literą”. Za: www.kapucyni.pl

125-lecie parafii chrystusowców w Baltimore

W niedzielę, 9 grudnia parafia pw. Różańca Świętego w Baltimore świętowała 125-lecie swego istnienia. Do tak czcigodnego jubileuszu duszpasterze i parafianie przygotowywali się od dłuższego czasu. Dokonano licznych prac porządkowych, przyozdabiano świątynię, wprowadzono nowe nagłośnienie kościoła, dokonano czyszczenia wizerunków w prezbiterium.

Duchowe przygotowanie, zarówno dla wspólnoty anglojęzycznej jak i polskojęzycznej, odbyło się w tygodniu poprzedzającym uroczystość. Rekolekcje w języku polskim poprowadził nasz współbrat ks. dr Andrzej Trojanowski TChr z Polski, natomiast przygotowanie duchowe w języku angielskim również chrystusowiec, ks. Richard Philiposki TChr – były proboszcz z Baltimore i Rev. Luigi Esposito – proboszcz parafii Our Lady of Pompei z Baltimore. Z rekolekcji skorzystała duża grupa parafian.

Uroczystości jubileuszowe zgromadziły w kościele ogromną rzeszę wiernych. Mszy Świętej przewodniczył ks. bp Denis J.

Madden – biskup pomocniczy archidiecezji Baltimore. Homilię wygłosił ks. bp Mitchell T. Rozanski – pochodzący z jubileuszowej parafii. Na uroczystości przybył także przełożony generalny Towarzystwa Chrystusowego ks. Tomasz Sielicki, a także prowincjał chrystusowców w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie – ks. Paweł Bandurski. W uroczystości wzięli też udział poprzedni proboszczowie, a także księża z sąsiedztwa. W koncelebrze nie zabrakło także obecnych duszpasterzy: proboszcza ks. Andrzeja Totzke i ks. Bogdana Molendy.

Wśród przybyłych gości wyraźnie zauważyć można było grupę kilkudziesięciu sióstr zakonnych pracujących przed laty w parafialnej szkole. Uroczystość zaszczycili swoją obecnością także przedstawiciele władz świeckich. Obecna była pani U.S. Senator Barbara Mikulski, a także pan Piotr Konowrocki – konsul RP z Waszyngtonu. Jubileusz zgromadził także przedstawicieli licznych organizacji parafialnych i polonijnych, którzy prezentowali się okazale w procesji z darami ofiarnymi (dziewiętnaście delegacji).

Po Eucharystii wszyscy zgromadzeni w kościele wysłuchali koncertu jubileuszowego przygotowanego przez polskich artystów. Następnie pani Barbara Mikulski U.S. Senator złożyła jubileuszowe życzenia i wręczyła ks. proboszczowi Andrzejowi Totzke TChr pamiątkowe listy gratulacyjne. Następnie w sali szkolnej odbył się bankiet jubileuszowy z licznymi przemówieniami, zakończony występem działającego przy parafii zespołu folklorystycznego „Ojczyzna”. Więcej na: www.chrystusowcy.pl

11 anglikańskich zakonnice wybrało katolicyzm

11 anglikańskich zakonnice ogłosiło swą konwersję na katolicyzm. Jest wśród nich była pastorka s. Patricia Ann, która już wcześniej zrezygnowała po namyśle z kapłańskiej posługi. Jak zaznacza, jej przypadek w gronie anglikańskich kobiet-duchownych nie jest odosobniony.

Siostry-konwertytki należą do wspólnoty Maryi Panny w Wantage w hrabstwie Oxfordshire. Wyznanie wiary katolickiej złożą 1 stycznia i zostaną włączone do ordynariatu dla byłych anglikanów w Wielkiej Brytanii jako wspólnota Sióstr Najświętszej Maryi Panny. Dołączą do nich trzy inne zakonnice, które już wcześniej nawróciły się na katolicyzm. Przez pierwszych sześć tygodni po konwersji wspólnota będzie się uczyła katolickiego życia zakonnego w jednym z klasztorów bene-

dyktyńskich. Dalszy los siostr jest jednak niepewny. Muszą bowiem opuścić rodzinny klasztor, gdzie pozostało 30 zakonnic anglikańskich. Nie mają też żadnych środków do życia.

Jak wyznała przełożona klasztoru, s. Angela Winsome, która również zdecydowała się na konwersję, dyskusja nad przyjęciem wiary katolickiej rozpoczęła się we wspólnocie przed trzema laty. Przełomowym wydarzeniem było utworzenie przez Benedykta XVI ordynariatu. Był to proroczy gest, umożliwiający spełnienie pragnień wielu pokoleń anglikanów i katolików, którzy modlili się o zjednoczenie Kościoła – oświadczyła s. Winsome.

Zdaniem przełożonego brytyjskiego ordynariatu konwersja siostr ma wielkie znaczenie symboliczne. Klasztor w Wantage zawsze bowiem odgrywał istotną rolę w Kościele anglikańskim. Powstał on z inspiracji Ruchu Oksfordzkiego, założonego przez bł. Johna Henry'ego Newmana, i zawsze modlił się o jedność chrześcijan – przypomniał ks. Keith Newton.

Za: Radio watykańskie

Przyznano Europejską Nagrodę Życia „Matki Teresy z Kalkuty”

W Dniu Praw człowieka w Rzymie wręczono Europejską Nagrodę Życia „Matki Teresy z Kalkuty”. Otrzymała ją pośmiertnie Chiara Corbella Petrillo. 28-letnia Włoszka zrezygnowała z chemioterapii, ponieważ oczekiwała potomstwa. Jej syn Francesco urodził się zdrowy, ona sama przegrała walkę z rakiem. W Italii została okrzyknięta nową św. Joanną Berettą Molla, gotową poświęcić życie dla upragnionego dziecka. Kolejnym laureatem Europejskiej Nagrody Życia została organizacja „La quercia millenaria”. Niesie ona pomoc hospicyjną rodzinom oczekującym dzieci upośledzonych i terminalnie chorych.

Trzecią nagrodzoną jest 90-letnia Irene Bertoni, popularnie nazywana „mamą Ireną”. Związana jest z włoską wspólnotą Nomadelfia. Wychowała 58 dzieci, z któ-

rych 18 adoptowała. Za: Radio watykańskie

Salwatorianie w Albanii otworzyli „Dom Matki”

Okazją do spotkania były obchody uroczystości ku czci NMP, jak również oficjalne otwarcie i poświęcenie nowo powstałego domu katechetycznego przy kościele w Kopluku. Podczas uroczystej Mszy św. ksiądz biskup wskazał wszystkim wiernym Maryję Matkę Zbawiciela jako wzór czystości, pobożności i świętości. Przestrzegł ich przed lekceważeniem sobie pokus i łatwym popadaniu w grzech bez myślenia o złych konsekwencjach. Wyraził też radość z nowego domu katechetycznego i zaznaczył, że jego istnienie przyczyni się nie tylko do katechizacji wiernych, ale też będzie pomocny w formacji dzieci, młodzieży i dorosłych.

Nowo wybudowany dom katechetyczny został poświęcony NMP Matce Zbawiciela i otrzymał nazwę Mater Salvatoris. Prace budowlane trwały intensywnie od lipca do połowy listopada, a wzniesienie budynku możliwe było dzięki wsparciu ludzi o dobrych sercach z zaprzyjaźnionej parafii salwatroińskiej we Wiedniu. Proboszcz Donaucitykirche we Wiedniu, ks. Albert Gabriel SDS od wielu lat troszczy się o potrzeby misyjne Kościoła. Tym razem zainteresowanie swoje i swoich parafian skierował ku Bałkanom, by także w odradzającym się tam Kościele wspomóc poszukujących drogi do Boga.

Z okazji otwarcia domu przyjechali do Albanii współpracownicy duszpasterza z

Wiednia: pan Stanisław Smerda i pan Czesław Ogrodnik. Reprezentowali oni wspólnotę parafialną Donaucitykirche. Po Mszy św. wszyscy zgromadzeni udali się w stronę domu katechetycznego, by tam wziąć udział w obrzędzie poświęcenia i oficjalnym otwarciu. Po krótkiej modlitwie zaszczyt przecięcia wstęgi przypadł księdzu prowincjałowi Piotrowi Filasowi SDS i panu Stanisławowi Smerdzie z Wiednia. Już w środku czekał na wszystkich skromny poczęstunek i wielki tort. Po zakończonych uroczystościach została zorganizowana dla młodzieży zabawa taneczna.

Ksiądz proboszcz parafii św. Jana Chrzciciela w Kopluku, ks. Artan Seli SDS, wyraża ogromną wdzięczność wszystkim dobrodziejom, którzy przyczynili się do powstania domu Mater Salvatoris w Kopluku. Słowa wdzięczności kieruje do wszystkich tych, którzy wspierali to dobre dzieło. Wiele zawdzięcza modlitwie i pomocy tak bardzo oddanemu tej idei ks. Albertowi Gabriel SDS z Wiednia w Austrii. Serdeczne pozdrowienia przesyła wszystkim parafianom Donaucitykirche na czele z panami Stanisławem Smerdą i Czesławem Ogrodnikiem. Niech Dobry Bóg wynagrodzi Im każdy trud.
Za: www.sds.pl

W Pradze otwarto wystawę „Świat wewnętrzny”

W ramach inicjatyw podjętych po beatyfikacji 14 siedemnastowiecznych męczenników franciszkańskich, która odbyła się w czeskiej stolicy 13 października, otwarto tam wystawę „Świat wewnętrzny”.

Trwa ona w Austriackim Forum Kulturalnym w Pradze od 29 listopada do 8 stycznia. Można na niej zobaczyć zabytkowe paramenty liturgiczne, a także współczesne dzieła o tematyce duchowej autorstwa przedwcześnie zmarłego Radka Broża. Artysta ten w 1991 r. stworzył pierwszą w Czechach stałą wystawę zakazanej wcześniej przez komunistyczny reżim sztuki o inspiracji chrześcijańskiej. Radek Broż zmarł w 1996 r., mając zaledwie 29 lat.

Za: Radio watykańskie

Witryna Tygodnia

Zapraszamy dziś na stronę poświęconą metodom głoszenia słowa, prowadzoną przez ks. dra Jacka Wróbla, pallotyna.

Oto co pisze on sam o podjętym dziele: prowadzę stronę o homiletyce i starytellingu www.nowaretoryka.pl i chciałbym udostępnić treści, którymi się zajmuję także osobom zakonnym. Oprócz teorii bowiem, na stronie mam propozycję kilku warsztatów [m.in.](http://m.in) publicznego czytania dla siostr zakonnych oraz opowiadania historii.

NOWA RETORYKA.PL

Cele stawiane przez autorów strony są następujące: chcemy komunikować i uczyć komunikować nowoczesnie i zrozumiale. Stosować klasyczne zasady retoryki i narracji, lecz także najnowsze osiągnięcia teorii komunikacji.

Narracja i wszelkie jej przejawy, to podstawowe formy komunikacji międzyludzkiej. Uważamy, że należy wykorzystywać je świadomie do promowania Prawdy,

Dobra i Piękna. Promujemy Ewangelię i Jezusa Chrystusa, jako Pana i Zbawiciela. Uważamy, że chrześcijaństwo, to najlepszy sposób na prawdziwie ludzkie i godne życie.

ŚP. S. HELENA JANIK (1925-2012) CMW

14. grudnia odeszła do domu Ojca w wieku 87 lat życia i 60 lat profesji zakonnej ŚP. S. Helena Janik należąca do wspólnoty w Środzie Śląskiej w Inspektorii Wrocławskiej Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki. Pogrzeb odbył się w poniedziałek 17.XII. 2012 r.

S. Helena Janik urodziła się 30.09.1925 roku w Gołkowicach, powiat Nowy Sącz., jako córka Jakuba i Kunegundy. Została ochrzczona 08.10.1925 r. w Gołkowicach, tam 20.06.1947 r. otrzymała sakrament bierzmowania. Ojciec był rolnikiem, a dziadek wójtem. Ojciec mamy był posłem do Sejmu. Gdy Helena miała 5 lat umarła mama, która miała wówczas 40 lat. Rodzina Heleny była bardzo liczna: z pierwszej żony urodziło się ośmioro dzieci, z drugiej jeszcze czworo. Druga Mama, Kinga, była bardzo dobra i bardzo pobożna, nie robiła różnicy między dziećmi; niestety ona również umarła młodo – mając zaledwie 45 lat. S. Helena wspominając dzieciństwo napisała: *Rodzice byli bardzo religijni i wychowywali nas do wzajemnej jedności i zgody. Wieczorami często odmawialiśmy wspólnie Różaniec, Rodzice lubili uczestniczyć we Mszy św. w pobliskim kościele także w dni powszednie.*

Podczas II wojny światowej Helena pomagała rodzicom w gospodarstwie i w wychowywaniu młodszego rodzeństwa. Należała wówczas do młodzieżowego kółka Żywego Różańca. Po wojnie w 19 roku życia wyjechała na dwa lata do brata na Ziemię Odzyskana do Kamiennej Góry. Myśl o życiu zakonnym nie opuszczała jej. Ojciec i rodzeństwo mieli inne plany wobec Heleny, a ona sama sądziła, że się nie nadaje do zakonu z powodu bardzo żywego

temperamentu. *Jednak Pan Bóg wyróżnił mnie szczególnym powołaniem: na Córkę Maryi Wspomożycielki. O takim Zgromadzeniu dowiedziałam się od mojej kuzynki Helenki Cebula, która rok wcześniej wstąpiła do niego. Dzięki niej w 24 roku życia pojechałam do Pogrzebienia do Matki Laury Meozzi i tam pozostałam do 5 sierpnia 1952 r. – do złożenia pierwszej profesji. W tych latach poznawałam życie zakonne i pracowałam w gospodarstwie oraz w kuchni gotując posiłki dla dzieci z naszego przedszkola - napisała w życiorysie s. Helena.*

Zaraz po złożeniu pierwszej profesji rozpoczęła się moja wieloletnia wędrówka po domach CMW i Księży Salezjanów. Przełożone powierzały mi trudny obowiązek pracy w kuchni, z czego 14 lat w naszych domach (Czaplinek 1952-53, Dobieszczynna 1953-54, Pogrzebień 1957-59, Dzierżoniów 2000-2007, Wschowa 1997-2000, Pieszycy 2007-2009) oraz 41 lat u Księży

Salezjanów (Oświęcim 1954-57, Kraków-Tyniecka 1959-62, Łódź-Wodna 1962-69, Lublin 1969-72, Kopiec 1972-78, Czaplinek – 19 lat, 1978-97). Muszę szczerze powiedzieć, że przez cały czas miałam dobre Przełożone oraz bardzo życzliwych Księży Dyrektorów i spowiedników SDB. Jestem im za to bardzo wdzięczna. Panu Bogu dziękuję za powołanie do Rodziny Salezjańskiej.

24 sierpnia 2009 roku s. Helena przyjęła zmianę wspólnoty podejmując pracę jako pomoc w kuchni w Środzie Śląskiej. Jako siostra 84 letnia budowała wszystkich pełną zawierzenia Bogu dyspozycyjnością, salezjańską pracowitością i ewangeliczną pogodą ducha. Żyła dla Boga i dla innych, uświęcając każdy trud i przemieniając go w pełen miłości apostołat salezjański przeżywany w duchu *Da mihi animas cetera tolle.*

Od dwóch lat s. Helena chorowała na raka trzustki. Zdawała sobie sprawę ze swego stanu. Świadomość zagrożenia życia wzbudziła w niej jeszcze gorętsze pragnienie nieba i spotkania z Niepokalaną Wspomożycielką. Oczekiwała z utęsknieniem na to spotkanie mając w sercu głęboki pokój, a na ustach dziecięcy uśmiech.

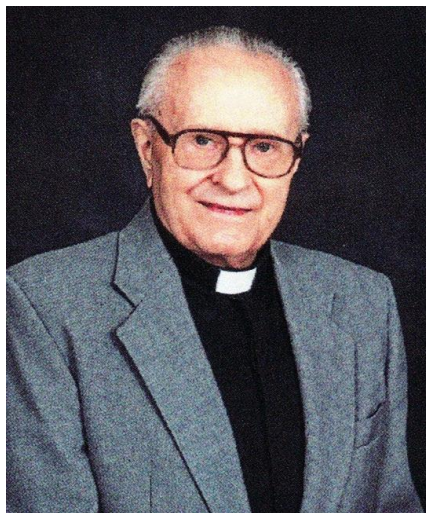
S. Heleno, zaufałaś Bogu zawierając Mu siebie i wszystkich, których szczerze kochałaś. Teraz, gdy Go spotkałaś w chwale nieba wstawiaj się za nami, byśmy pełnili Jego wolę z radością, obdarowując innych tym, co mamy najlepszego.

s. Halina Lewandowska CMW, inspektorka

ŚP. O. KAZIMIERZ ZABAWA (1928-2012) CSsR

W sobotę 15 grudnia 2012 r. zmarł w Saskatoon w Kanadzie o. Kazimierz Zabawa, członek Prowincji Warszawskiej Redemptorystów.

O. Kazimierz Zabawa urodził się 11 grudnia 1928 r. w Łękach Górnych k. Pilzna, pierwszą profesję zakonną w Zgromadzeniu Redemptorystów złożył 2 sierpnia 1948 r., zaś święcenia kapłańskie przyjął 19 czerwca 1955 r. w Tuchowie. Następnie podjął studia na Wydziale Prawa Kanonicznego KUL w Lublinie, uzyskując w 1960 r. dyplom magistra-licencjata prawa kanonicznego. Dyplom doktora prawa kanonicznego otrzymał w 1971 r. na podstawie rozprawy „Początki i organizacja redemptorystów polskich”.

Od 1960 r. był wykładowcą prawa kanonicznego w Wyższym Seminarium Duchownym Redemptorystów w Tuchowie. Przez krótki czas był też prefektem kleryków. W 1971 r. udał się na roczny urlop naukowy do Kanady i USA, podejmując jednocześnie pracę wśród Polonii. W roku 1976 odbył drugi urlop naukowy w Anglii.

W 1976 r. został przeniesiony do wspólnoty w Gliwicach, gdzie pełnił posługę duszpasterską w kościele św. Krzyża. W 1978 r. wyjechał do pracy misyjno-duszpasterskiej w Kanadzie podejmując współpracę z redemptorystami z Prowincji Edmonton. Ostatnie lata przeżył we wspólnocie redemptorystów w Saskatoon.

O. Kazimierz Zabawa zmarł w sobotę 15 grudnia 2012 r. w wieku 84 lat, przeżywszy w Zgromadzeniu 64 lata, a w kapłaństwie

57. Jego pogrzeb odbędzie się w czwartek 20 grudnia w kościele Najświętszej Maryi

Panny w Saskatoon.
Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie!

Za: www.redemptor.pl

ŚP. KS. STANISŁAW MOŹDZIERZ (1936-2012) SDS

W dniu 17 grudnia 2012 roku, zmarł ks. Stanisław Moździerz, salwatorianin.

Urodzony 06 lipca 1936 w Czyszkach k. Lwowa; nowicjat w Zgromadzeniu Salwatorianów rozpoczął 07.09.1953 w Bagnie; pierwsze śluby zakonne – 08.09.1954; święcenia kapłańskie 29.06.1962 z rąk ks. kard. Bolesława Kominka.

Był proboszczem m.in. w następujących parafiach Archidiecezji Wrocławskiej: w Bagnie, Dobroszycach i Siekierowicach. Ostatnio przebywał jako emeryt we wspólnocie zakonnej w Dobroszycach.

Msza Św. pogrzebowa odbędzie się w czwartek, 20 grudnia, o godz. 13.00 w

Międzynarodowym Sanktuarium Św. Jądwigi Śląskiej w Trzebnicy. Pochówek będzie miał miejsce na cmentarzu parafialnym w Trzebnicy.

*Polecam Zmarłego modlitwie
Bogdan Gienza SDS*

ŚP. O. OLIVIER RAQUEZ (1923-2012) OSB

14 grudnia zmarł O. Olivier Raquez OSB, benedyktyn naszej Kongregacji, oddany wieloletniej służbie Kościołom Wschodnim. Olivier Raquez urodził się w Brukseli w 1923 r. Był mnichem opactwa Saint-André w Brugii. Święcenia kapłańskie przyjął w 1949 r., pełnił funkcję zelatora (1950–1954).

Od 1954 r. podjął w Rzymie zadania formacji, nauczania i posługi Stolicy Apostolskiej dla Katolickich Kościołów Wschodnich. Był ojcem duchownym (1954–63),

Vice-rektorem (1963–67) i Rektorem (1967–95) Greckiego Seminarium w Rzymie, następnie zaś Rektorem Papieskiego Kolegium Rumuńskiego (1994-2005). Przez wiele lat wykładał w Papieskim Ateneum Sant' Anselmo oraz na Uniwersytecie

Gregoriańskim.

W maju 2000 r. otrzymał doktorat honoris causa w Sant' Anselmo. Jego pisma zbiera monumentalna publikacja „Roma Orientalis”, będąca wyśmienitym wprowadzeniem w tematykę chrześcijańskiego Wschodu. O. Raquez przez wiele lat był Prokuratorem, czyli przedstawicielem, Kongregacji Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny przy Stolicy Apostolskiej.

Za: www.tyniec.benedyktyni.pl